

»DRAMO ZGANJAT'!«
natečaj za izvirna dramska besedila 2019/2020

Dramsko besedilo:

Avtorji: Lucija Andrejek, Nena Časar, Saša Felkar, Oliver Sukič

Mentorica: Melita Bračko Hakl

Naslov dramskega besedila: **NAJSTNIŠKE SIMPATIJE**

Nastopajoči: Lavra, David, Ema, Katja, Lavrina mama, Lavrin oče, Filip, Luna, Zara, Nina, Špela, učiteljica

Prizorišča: garderoba, klopca v parku, Lavrina soba

Rekviziti: postelja, omarice, klopca, grm, kovček, telefoni, vreča, žoge

Glasba: zabavna glasba

1. prizor

(David sedi na klopcu v parku in se pogovarja sam s seboj. Razmišlja o dekletih in šolskem plesu, zraven posluša glasbo.)

DAVID (*Sedi na klopcu. Govori sam s seboj.*): Ljubezen, ljubezen, ljubezen ... Punce, punce, punce ... (*se sprašuje*): Katero naj odpeljem na ples? Morda Katjo, Lavro, Nino ali Špelo? Vse so zares super. Ampak najbolj všeč sta mi Lavra in Katja. Obe sta pravi lepotici. Zelo ju občudujem. Ena lepša kot druga. Mislim, da sta dobri prijateljici. Res, ne vem, kaj naj storim. Hmm... Vem, da gresta obe na ples. Katero naj povabim jaz? Mislili bosta, da sem čuden. Res ne vem, kaj naj storim. Najprej bom poskusil pri Lavri, potem morda pri Katji. Hm ... Bomo videli, kako bo šlo. Dekleta, pripravite se!

(*Nekaj časa še sedi, nato se odpravi.*)

2. prizor

(*Lavra se v svoji sobi ureja in naenkrat pride v sobo mama.*)

MAMA: Lavra! Očka te bo čez nekaj minut odpeljal na trening. Lepo treniraj, saj je to tvoj zadnji trening pred tekmo. Grem v službo. Se vidiva zvečer. Adijo!

LAVRA: Hvala, mami! Adijo!

OČE: Lavra, si pripravljena?

LAVRA: Samo še minutka in greva.

(*Očka Lavro odpeljale na trening.*)

3. prizor

(Dekleta imajo v telovadnici trening odbojke. V ozadju se slišijo žoge, poskakovanje, govorjenje, piskanje ...)

LAVRA (*utrujena priteče v garderobo si briše polt, spije požirek vode, pridružijo se ji ostale*): Uf, danes pa je bil res naporen trening. Tako sem utrujena.

KATJA: Tudi jaz. Učiteljica nas je res izmučila.

UČITELJICA (*se za hip ustavi v garderobi*): Dekleta, odlično vam je šlo! Sedaj pa lepo domov, odpočijte si. Čaka nas tekma.

DEKLETA (*zakličejo v en glas*): Vemo, učiteljica, bomo. Se vidimo!

(Dekleta se počasi oblačijo, gledajo telefone, se pogovarjajo o šolskem plesu in počasi zapuščajo garderobo.)

LAVRA: Punce, počakajte me! Zavezati si moram vezalke.

KATJA: Pohiti, počakamo te zunaj.

(*Izza vogala pride David, pristopi k Lavri in jo ogovori. Lavra se dvigne in ga pogleda.*)

DAVID: Veliko sreče na tekmi. Te pridem pogledat.

LAVRA (*sramežljivo*): Hvala.

DAVID: Lavra, že imaš spremiščevalca za šolski ples?

LAVRA: Ne. Zakaj vprašaš?

DAVID: Bi šla z menoj?

LAVRA: Hm, ja no ... (*Pogleda Davida.*) Seveda. Z veseljem!

DAVID: OK! Kul! Čao!

(*Lavra se razveseli povabila in steče za puncami, vsa vesela in igriva. Dekleta sedijo v parku, opazujejo Lavro, ki se čudno vede in jim ni nič jasno.*)

4. prizor

KATJA: Kaj pa ti je?

LAVRA: Nič, nič ...

KATJA: Kje tici tvoj razlog za veselje?

LAVRA: Nič, nič. Je že v redu.

(*Dekleta se pogovarjajo o šolskem plesu, oblekah, spremljevalcih ...*)

EMA: Kaj bomo oblekle na ples? Že imate obleke?

LAVRA: Jaz bom imela rdečo obleko.

KATJA: Imam novo obleko vijolične barve. Zelo je luštkana. Boste videle.

EMA: Jaz še ne vem. Ima katera kaj za posodit?

LUNA: Pustimo sedaj obleke. Zanima me, če fantje gredo na ples. Je kdo že katero povabil?

KATJA: Upam, da me bo povabil David. Tako mi je všeč. On je res najboljši. Ste ga videle, kako igra nogomet. On je pa res kul! Skoraj na vsaki tekmi da gol.

LUNA: Ja, on je res najboljši član nogometne ekipe. Hihih!

ŠPELA: Ne bi se branila, če bi me povabil. Ampak ne pozabimo, tu so še Miha, Robi, Filip in Marko. Kaj pravite?

KATJA: Sami cukrčki! Kaj pa ti misliš, Lavra?

LAVRA: Nič, hmm, ne vem ... Meni je vseeno.

(*Lavri zazvoni mobi. Kliče jo David. Med pogovorom se Lavra odmakne od deklet, ta jo opazujejo, se norčujejo, hihitajo...*)

KATJA (*radovedno*): Kdo je skrivnostni oboževalec?

LAVRA (*se zlaže*): Ah, nihče. Samo mama želi, da takoj pridem domov.

(*Dekleta se zahihitajo, se počasi poslovijo in odpravijo domov. Emi pa Lavrin pogovor ne da miru, zato se skrije v grmovje in prisluškuje telefonskemu pogovoru med Davidom in Lavro.*)

DAVID: Danes si bila zelo lepa.

LAVRA: Hvala.

DAVID: Upam, da si prijateljicam povedala, da sem te povabil na ples.

LAVRA: Si neumen! Veš, da nisem. To naj zaenkrat ostane skrivnost.

DAVID: Komaj že čakam na ples. Verjamem, da bo to najboljši ples do sedaj, ker boš moja spremiščevalka.

LAVRA: Zelo sem vesela, da si izbral mene. Sedaj pa moram domov. Čao, se vidiva.

DAVID: Se dobiva zvečer v parku?

LAVRA: Upam, da mi bo mami dovolila.

DAVID: Pošlji mi sms. Velja?

LAVRA: OK.

(*Ko Lavra pride domov, gre v sobo, se uleže na posteljo in sanjari. V sobo stopi mama.*)

5. prizor

MAMA: Živijo, ljubica. Kako je bilo danes na treningu?

LAVRA (*veselo, navdušeno*): Super! Mami, David me je povabil na ples.

MAMA: A res. Super! Vesela sem zate. Zdaj pa pridi pomagat skuhat večerjo. Pripravili bova špagete, tiste, ki jih imaš najraje.

LAVRA (*veselo*): Joj, mami! Z Davidom se dobim ob šestih pri klopcu. Lahko? Upam, da nisi preveč jezna.

MAMA (*strogo*): Hm. Nisem najbolj navdušena ... Dobro. Pojdi, ampak, da si za eno uro doma.

LAVRA (*hvaležno*): Hvala, mami. Davidu pošljem sms, se uredim in grem.

(*Lavra čaka Davida v parku in glasno razmišlja.*)

6. prizor

LAVRA (*sedi na klopcu in govorí sama s seboj*): Ljubezen, ljubezen ... Fantje, fantje ... Nisem sigurna, da je David povabil samo mene. Že večkrat me je povlekel za nos. Kaj naj naredim, če ne bo prišel? Naj raje povabim Miho? Mislim, da ni povabil še nobene punce. No, vsaj upam. Kaj pa, če je Miha povabil že katero? Potem bom ... povabila Filipa ali Marka ali ... kaj pa govorim? Saj me je menda David povabil z razlogom. Kajne? Joj, tole je preveč zapleteno. O, David že prihaja.

(*Lavra se sreča z Davidom v parku. Tam ju opazi Ema, ki se vrača iz trgovine.*)

DAVID: Živijo, zelo lepa si.

LAVRA: Hvala.

DAVID: Lavra, že dolgo časa ti želim nekaj priznati in danes je ta dan, da ti to lahko povem.

LAVRA: Kaj pa?

DAVID: Res si mi zelo všeč, mislim, da sem zaljubljen vate.

LAVRA: Hvala, ti si meni tudi všeč.

(*Približa se jima Ema.*)

EMA: Živijo, kaj počneta?

LAVRA (*važno*): Nič, samo srečala sva se. Klepetava.

(*Ko Lavra vidi, da David gleda Emo, si misli, da mu je Ema bolj všeč kot ona. Nekaj časa nepremično strmita eden v drugega.*)

LAVRA (*ljubosumno*): Zdaj pa mi je dovolj! Grem!

DAVID: Počakaj!

(*Lavra zbeži in David zbeži za njo.*)

EMA: David, počakaj, nisva še končala!

(*Ema zbeži za Davidom in Lavro, med bežanjem se spotakne, odpade ji petka, medtem pa izgubi še Davida in Lavro.*)

EMA: Auu! Počakajta no, zlomila se mi je petka.

(*Ema odide. Lavra odteče. David steče za njo.*)

DAVID: Zakaj si zbežala?

LAVRA: Zato, ker ti je Ema bolj všeč kot jaz! Videla sem te, kako si jo gledal!

DAVID: Ne, pa ne, potem bi povabil Emo na ples in ne tebe.

LAVRA: Ne laži! Videla sem, kako sta se gledala.

DAVID: Prav, potem ti pa dokažem.

LAVRA: Kako pa?

(*David poljubi Lavro na lica.*)

LAVRA: V resnici me nisi hotel poljubiti, ampak ...

DAVID: Nehaj! Všeč si mi ti!

(*Pridruži se jima Ema.*)

EMA (*zasoplo*): David, zakaj me nisi počkal? Komaj sem vaju dohitela!

LAVRA (*očitajoče*): Zakaj si nama sledila?

EMA (*važno*): Kaj te pa briga?

DAVID: Naju lahko pustiš pri miru.

LAVRA (*važno*): Hvala.

EMA: Tebe pa ni nihče nič vprašal!

LAVRA (*važno*): Joj, oprosti!

DAVID (*jezno*): Če se bosta dalje prepirali, bom šel kar domov.

EMA: V redu, David. Z Lavro se morava pogоворити. Lavra, greva!

LAVRA: Kam bova šli?

EMA: Greva v bar Pri zeleni travi.

LAVRA: Nisem še končala pogovora z Davidom. Se lahko jutri dobiva po šoli?

EMA: Ne, ne zdaj takoj ti moram nekaj povedati!

(*David odide.*)

EMA: Greva.

LAVRA: Ampak. ... Kaj želiš?

EMA: Boš slišala?

LAVRA: Poslušam!

EMA (*važno*): Zaljubljena sem v Davida. Pri njem nimaš šans! Mene ima raje kot tebe!

LAVRA: Kar sanjam, on je moj!

EMA: Ne, pa ne! On je moj!

LAVRA (*važno*): Zakaj pa me je potem poljubil?

EMA (*začudeno*): Kaj? (*Jezno.*) Kako je mogel?

(*Lavri zazvoni telefon.*)

LAVRA: Oprosti, nekdo me kliče. (*Začudeno.*) David?

EMA: Kaj pa zdaj on hoče od tebe?

LAVRA: Nič, moram iti. Adijo.

EMA: Počakaj no, nisi mi še povedala, kaj hoče?

(*Pride David.*)

DAVID: Ema, kaj pa ti še vedno počneš tu?

EMA: Nič, samo pogovarjala sem se z Lavro. Mislila sem, da si šel domov.

DAVID (*se zlaže, v roki ima vrečo*): Zdaj komaj grem s prijatelji na nogomet, ker sem moral v trgovino.

EMA: Pridem kasneje k tebi.

LAVRA: Moram domov. Dobim obisk.

7. prizor

(*Lavra odide domov in se loti pospravljanja sobe.*)

LAVRA: Mami, doma sem.

MAMA: Živijo, ljubica! Kmalu dobiš obisk. Lepo bi bilo, če bi pospravila sobo, jaz pa pripravim prigrizek.

LAVRA: V redu mami, booom!

(*Zazvoni hišni zvonec. K Lavri domov pridejo Katja, Zara, Luna, Nina in Špela.*)

KATJA, ZARA, LUNA, NINA, ŠPELA: Živijo!

LAVRA: Živijo! Super, ker ste se odzvale mojemu vabilu.

NINA: Z veseljem smo prišle.

LUNA: Ti imaš tako lepo in veliko sobo.

LAVRA: In veste kaj? Oče mi je zgradil hiško na drevesu ... (*Pokaže na okno.*)

ZARA: Super, jo lahko gremo pogledat?

LAVRA: Ne, zdaj ni časa za to.

ZARA: Kaj pa bomo počele?

KATJA: Naredile načrt za šolski ples. Obleke, spremljevalci ...?

ZARA: Brez veze. Za ples je že vse dorečeno. Gremo se raje kakšno družabno igro?

LUNA: Ja, kot nekoč, ko smo bile še majhne.

ZARA: Ja, tukaj imajo veliko iger. Poglejte, MONOPOLY!

LUNA: Super, to igro imamo vse rade.

(*Med igro poslušajo glasbo. Nekdo potrka na vrata. Pride Ema.*)

EMA: Živijo, kaj počnete?

LAVRA: Igramo se igro in ti nisi za željena tukaj, zato odidi!

EMA: No, no pomiri se! Samo pogledat sem prišla ... Tvoja mama me je spustila v hišo.

LAVRA: Vseeno, odidi!

LUNA: Lavra, pomiri se.

EMA: Ne bodite otročje. Tudi jaz spadam v vašo klapo. Če se včasih ne strinjam z vami, še ne pomeni, da nisem zraven.

LAVRA: Kaj pravite dekleta?

KATJA: Meni je prav. Naj ostane.

DEKLETA: OK.

LAVRA: Če boš govorila neumnosti, boš takoj šla. Štekaš?

EMA: Jaaaa.

(*Oglasí se Lavrin telefon, dobi sporočilo z neznane številke.*)

KATJA: Hmm ... Lavra, kdo ti je pisal?

LAVRA: Ne vem. Daj mi telefon!

(*Lavra naglas prebere sporočilo.*)

LAVRA (*skrivnostno*): Pridi, zjutraj na klopcu v park, imam pomembne informacije.

LUNA: Pusti to, gremo raje spat. Pozno je že. Jutri lahko raziskujemo. Lahko noč.

(Vsa dekleta zaspijo, le Lavra ne. Preveč jo muči sporočilo. Odloči se, da zjutraj zgodaj vstane in se odpravi v park. Ostala dekleta se prebudijo in se sprašujejo, kje je. Mislijo si, da pripravlja zajtrk.)

KATJA: Kje pa je Lavra?

ŠPELA: Verjetno pripravlja zajtrk.

KATJA: Punce, gremo pogledat.

ŠPELA: Me prav zanima, kaj je pripravila. Tako sem že lačna.

8. prizor

(Lavra se zjutraj zbudi in gre v park. Tam nekaj časa čaka. Nikogar ni. Približuje se ji Davidov prijatelj oblečen v črna oblačila, na glavi ima kapo ter sončna očala. Ko pristopi do nje, se usede. Ko ga Lavra bolje pogleda, ugotovi, da je to Davidov prijatelj Filip.)

LAVRA: Živijo. Se mi samo zdi, da te poznam? Si ti Miha?

(Filip sname očala in kapo.)

LAVRA: A, ti si.

FILIP: Imam, nujno sporočilo zate.

LAVRA: Kaj je? Čemu vse to? Si zmešan?

FILIP: David se seli v Argentino, ker se njegova starša ločujeta.

LAVRA: Ne verjamem ti!

FILIP: Potem pa ga pokliči in ga vprašaj.

LAVRA: Kje si to slišal?

FILIP: Povedal mi je. Pokliči ga in se prepričaj.

LAVRA *(važno)*: Bom. Bedak! Res si zmešan!

FILIP: Adijo.

LAVRA: Počakaj, no!

FILIP: Kaj hočeš, Lavra? Tako pač je. Nič ne moreš spremeniti. Ta stari so pač ta stari.

LAVRA *(žalostno)*: Vse je padlo v vodo: ples, ljubezen, prijateljstvo ...

FILIP: Pokliči ga že enkrat.

LAVRA: Bom. Tako zdaj.

FILIP: Čao!

LAVRA: Čao!

(Nekaj časa sedi na klopcu in zbira pogum za klic. Potem se opogumi, vzame telefon in ga pokliče. David se ne javi.)

LAVRA (*kliče, nihče se ne javi*): Joj, daj že! Javi se! (*Poskuša vedno znova priklicati Davida.*)

DAVID: Halo?

LAVRA: David, si v redu?

DAVID: Žal mi je Lavra, ne zdaj. (*Odloži telefon.*)

LAVRA: David! Ne, ne, ne odloži! (*Ga pokliče nazaj.*)

LAVRA: Daj no, oglasi se.

(*David se spet oglasi.*)

DAVID: Lavra, sem ti že povedal, da ne zdaj!

LAVRA: Daj no, David, lahko mi poveš, kaj se dogaja, saj sem tvoja punca. Mar ne?

DAVID (*žalostno*): Veš Lavra ... selim se z mamo.

LAVRA: Kaj?

DAVID: Moja mama in oče se ločujeta.

LAVRA: Kaj? Kako? Zakaj?

DAVID (*molči*)

LAVRA: David?

DAVID: Ja?

LAVRA: Si dobro?

DAVID: Lavra, žal mi je.

LAVRA: Kaj pa ples? ... Tekma? ... Midva? ...

DAVID: Ja, hm ...

LAVRA: Torej... (*Zajoče.*) Kako dolgo te ne bom videla?

DAVID: Ne vem točno. Nekaj mesecev, se mi zdi.

LAVRA (*zavpije*): Kaj?

DAVID: Pa, saj se bova slišala in tudi videla po skypu.

LAVRA: To ni isto. Upam, da se še prej kaj vidiva.

DAVID: Seveda. Jaz tudi.

LAVRA: Grem, adijo.

DAVID (*pokliče*): Počakaj! Nisem ti še povedal, kar sem hotel!

LAVRA: Oprosti.

DAVID: Saj nisi ti kriva, ampak moja starša. Vem, da nisem bil prijazen in sem te kar nekaj krat povlekel za nos. Oprosti, nisem te želel prizadeti.

LAVRA (*žalostno*): Res si bil nesramen.

DAVID: Žal mi je. Lavra, a lahko pozabiva vse skupaj?

LAVRA: ... Naj ti bo, oprostim ti, ampak pazi, kako ravnaš z dekleti.

DAVID: Hvala, da si tako razumevajoča.

LAVRA: Ampak, ali res moraš iti?

DAVID: Na žalost moram.

LAVRA: Kakšna škoda!

DAVID: Žal mi je Lavra, moram iti pakirat.

LAVRA: No prav, potem pa pojdi. Adijo.

(Lavra napiše sporočilo vsem prijateljicam, tudi Emi, da naj zvečer pridejo v park k ljubezenski klopcu. Potem se odpravi domov.)

9. prizor

(Dekleta se zberejo v parku.)

LAVRA: Živijo! Lepo, da ste prišle.

ZARA *(vpraša Lavro):* Zakaj smo tu?

LAVRA: Imam pomembno novico za vas.

ZARA: Kaj pa je tako nujnega?

LAVRA: Včeraj sem od Filipa izvedela, da se David seli.

KATJA: Kaj? Kako? Zakaj?

LAVRA: Njegova starša se ločujeta. David se seli v Argentino.

KATJA: Kaj lahko storimo glede tega?

LAVRA: Žal, bojim se, da nič. David mi je sam povedal.

KATJA: Kdaj sta pa govorila? Ali vidva kaj imata?

LAVRA: Hmm ... Joj, ne vem, kako naj vam razložim.

ZARA: Lepo bi bilo, če bi nam povedala, kar od začetka.

(Pride tudi Ema.)

EMA: Pozdravljeni punce. Kaj dogaja?

KATJA: Si morala povabiti tudi Emo?

LAVRA: Ja.

EMA *(jezno):* Hej!

KATJA: Nehajta! Lavra nam mora razložiti, kaj se dogaja.

EMA: Sama ušesa so me.

KATJA: Daj Lavra, govorí že!

LAVRA: Noooo, začelo se je tako ... z Davidom sva se kar nekaj krat videla in še večkrat slišala. Zadnjič, ko sva se srečala v garderobi, me je povabil na ples ...

KATJA (*začudeno*): Kaj? In ti nam nisi ničesar povedala! Kakšna prijateljica pa si?!

LAVRA: Oprostite mi, nisem vas želela prizadeti.

EMA: Slutila sem, da se med vama nekaj dogaja.

KATJA: Punce, kaj bomo pa zdaj?

ZARA: Oh, Lavra. Kako si mogla?

EMA: Pustimo vse skupaj. Zdaj je, kar je.

KATJA: Za Davida gre. Čas je, da se zresnimo.

LAVRA: No, Ema?

EMA: No, če gre za Davida, potem sem zraven.

LAVRA: No, super. Torej smo prijateljice?

KATJA: Prijateljice za vedno.

(*Dekleta staknejo roke in vzkliknejo: Prijateljice za vedno! Ema zavije z očmi in poda roko.*)

EMA: Hej, poglejte! David je tam!

(*Ema opazi Davida, na to opozori ostale. Vse ga pokličejo k sebi.*)

VSA DEKLETA (*zakličejo*): David, David, pridi sem!

(*David se obrne, jih pogleda in se napoti proti dekletom. Ko stopi zraven, ga objamejo in se poslovijo.*)

ŠPELA: David, žal nam je, da odhajaš.

DAVID (*žalostno*): Saj ne želim, ampak moram.

(*Dekleta objamejo Davida.*)

EMA (*vzklikne*): Prijatelji za vedno?

VSI SKUPAJ: Prijatelji za vedno!

DAVID: Adijo.

KATJA (*proseče*): Ne pozabi name!

DAVID: Ne bom. Se slišimo.

VSI OSTALI: Se vidimo!

10. prizor

(*David gre s kovčkom preko celega odra, vsi mu mahajo v slovo, Lavra se joče in Katja prav tako.*)

LAVRA (*žalostno*): No, pa je odšel.

LUNA: Kaj bomo pa zdaj?

ZARA: Jaz grem domov.

LUNA: Jaz tudi. Adijo. Se vidimo jutri na plesu.

LAVRA (*potrto*): Jaz ne grem. Nisem razpoložena za ples.

KATJA: Se vidimo. Adijo.

DEKLETA: Adijoooo.

LAVRA: Adijo.

(*Vsi žalostni odidejo, Lavra ostane sama, obsedi na klopi in žalostno zre za Davidom. David se vrne, se objameta in dokončno poslovita.*)

DAVID: Lavra...

LAVRA: David...

(*Si stečeta v objem in skupaj odideta z odra.*)

K O N E C

Predlogi za uprizeritev

Vloge:

Osebe izberejo vlogo s katero se najlažje poistovetijo.

Scenografija:

Scena je preprosta. Dogaja se na treh različnih prizoriščih: garderoba, park, Lavrina soba. Na odru so predmeti, ki hkrati predstavljajo različna prizorišča in se uporabijo z drugačno postavitvijo npr.: klop v garderobi je hkrati klop v parku in postelja v sobi.

Lahko se ustvari tudi projekcija garderobe, parka in sobe.

Kostumi:

Nastopajoči so oblečeni v oblačila po izbiri.

Glasbeni vložki:

Zabavna glasba po izbiri se predvaja v omenjenih prizorih.

